

tent, og at det kan være temmelig haardt, at man vil behandle den sidste lige saa strengt som den første. Der er derfor Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. — Jeg tror, at jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger med Hensyn til de fremkomne Ytringer.

Det. Hansen: Jeg ønsker blot at føje nogle Ord til, hvad den ærede Ordsfører sagde med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 12, som det ærede Medlem fra Odense (W. Petersen) havde Betænkelighed ved. Jeg maa da gøre opmærksom paa, at de Betænkeligheder, som det ærede Medlem fremhævede, have sandelig ogsaa været fremme i Udvalget maaske ikke saa meget i Nar som i Fjor, da dette Forslag blev redigeret. Vi have ingenlunde været blinde for, at de Tilfælde, som det ærede Medlem forudsatte, kunde indtræde, at altsaa en Jærnbanevogn eller et Dampskib kom ind her i Landet med et Tilbehør, en Indretning, som var patenteret her, og saa mener det ærede Medlem, at man skulde give denne Regel, at saa skal den danske Mand, der har købt Jærnbanevognen eller Dampskibet i Udlandet, være nødt til at tage den ud af sin Vogn eller sit Skib eller betale Patenthaveren i Danmark, hvad han forlanger derfor. Saadanne Tilfælde kunne indtræde, men jeg beder det ærede Medlem være opmærksom paa, at i Lovudkastet gives en Regel for fremmede Skibe og Jærnbanevogne, hvorved det tilledes fremmede at beholde saadant Tilbehør, der muligvis er patenteret her i Landet, at beholde og bruge det her under midlertidige Ophold. Nu er det forekommet Udvalget højt mærkværdigt, at man skulde give en fremmed Skibsejer, men derimod ikke en dansk Ejer en saadan Tilladelse. Det kan meget let hænde, at et dansk Skib kun rent midlertidig kommer til Danmark, og saa sejler videre, men saa skulde Ejeren af et saadant dansk Skib være nødt til at tage de Indretninger bort af sit Skib, som vare patenterede, saa længe det var i Danmark, medens Ejeren af et udenlandsk Skib ikke behøvede at gøre det. Dette er imidlertid ikke Hovedsagen. Hovedsagen er den, at det har forekommet os at ville være urigtigt og ubilligt imod danske Undersaatter, naar de i Udlandet f. Eks. have købt et Dampskib eller en Jærnbanevogn eller ladet et Dampskib underkaste en større Reparation navnlig i Tilfælde af Havari, og der saa i Udlandet er blevet anbragt en saadan patenteret Indretning som Tilbehør til det indkøbte — hvor man altsaa maa forudsætte, at den danske Køber har maattet betale Patentaf-

gift for at faa denne Indretning anbragt — at de saa skulde, naar Skibet, eller hvad det nu var, kom til Danmark som dansk Eendom, betale Patentafgift her hjemme, og altsaa rimeligvis betale denne Patentafgift om igen til den oprindelige Patenthaver enten direkte eller indirekte. Med andre Ord, vi finde det ubilligt og urigtigt, at en dansk Køber først i England f. Eks. maa betale til den oprindelige Patenthaver og saa i Danmark betale om igen for det samme Patent. Vi have godt været opmærksomme paa, at det ikke er sandsynligt, at det er selve Opfinderen, der har Patent i begge Lande, idet han rimeligvis har solgt sit Patent til en dansk Mand, og at Undladelser af at betale for den patenterede Genstand her i Landet kunde komme til at gaa ud over den danske Køber af Patentet, men dertil er der jo at sige, at den danske Køber maa kende den danske Lovgivning. Køber han et engelsk Patent, der f. Eks. angaar Tilbehør til Dampskibe, maa han vide, at den danske Mand, som køber Skibet i England, med den patenterede Indretning, kan gøre dette uden at skulle betale Afgift til ham. Det er dette, der har været afgørende for os. Jeg tror, at vi derved have taget det rette Hensyn til den danske Nations Interesser. Og det Hensyn, som det ærede Medlem fremhævede, at det i enkelte Tilfælde kan komme til at gaa ud over danske Købere af Patent — det kan for øvrigt ogsaa være fremmede, som det vil komme til at gaa ud over, idet det ikke er Reglen, at det er danske Mænd, der faa Patentretten i Danmark, det kan lige saa godt være fremmede — tror jeg ikke kan være afgørende. Vi gøre sikkert bedst i at blive staaende ved Vædringsforslaget under Nr. 12, som det er, og jeg kan ikke efterkomme det ærede Medlems Opfordring til atter at overveje dette Spørgsmaal. Vi have overvejet det saa grundig, at der næppe for os kan være Grund til yderligere Overvejelse. Men maaske den ærede Ordsfører, som ikke har været med til disse tidligere Overvejelser, har lyst til at tage Sagen op paa ny, og saa vil den jo kunne komme for igen.

Med Hensyn til Ekspropriationsspørgsmaalet, der omhandles i Vædringsforslaget Nr. 16, som den ærede Minister har en Del imod, idet den ærede Minister vil have et upartist Skøn over Værdien af det Patent, som skal eksproprieres — vi have Lov til at bruge Ordet Ekspropriation, idet det virkelig er en Ekspropriation, der foregaar —, saa skal jeg bemærke, at hvis den ærede Minister kan sige os, hvorledes dette kan ske, saa burde han have Patent derpaa.